

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/211/2017
Identifikačné číslo spisu: 5814202403
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5814202403.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y., bývajúceho v C., zastúpeného JUDr. Máriom Patakym, advokátom v Námestove, Hviezdoslavovo námestie 200, proti žalovanému Y. bývajúcemu v W., zastúpenému JUDr. Máriou Vevurkovou, advokátkou v Námestove, Mieru 13, o zaplatenie 6 694,85 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7 C 149/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. apríla 2016, sp. zn. 11 Co 409/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. apríla 2016, sp. zn. 11 Co 409/2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 22. júna 2015 č. k. 7 C 149/2014-131, ktorým súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie 6 694,85 eur s príslušenstvom, okrem sumy 182,11 eur (odvolaním nenapadnutý výrok I.) zamietol.
2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodil z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“.
3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolaciemu súdu dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietnuť.
4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné pre procesnú neprípustnosť odmietnuť.
5. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch

platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno preto interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 59/2017, 3 Cdo 209/2016, 5 Cdo 145/2016, 8 Cdo 107/2017, 8 Cdo 99/2017). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (3 Cdo 144/2017, 1 Cdo 208/2016, 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 432 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. a/ až c/ § 421 ods. 1 CSP). Dovolateľ je teda povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 CSP zakladá jeho prípustnosť. Ak takáto konkretizácia uplatneného dovolacieho súdu chýba, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórný dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené a založiť svoje rozhodnutie na domnienke o tom, ktorú právnu otázku má dovolateľ na mysli a v tejto súvislosti vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 CSP.

11. V danom prípade súdy nižšej inštancie z opisu skutkových okolností vyvodili, že žalobca si uplatnil svoj nárok ako zmluvný, na základe príkaznej zmluvy podľa § 724 OZ, na základe ktorej mal žalovaný prijímať peniaze vyplatené pracovnou agentúrou žalobcovi na svoj bankový účet s tým, že následne ich vyplatí žalobcovi. Keďže čas splnenia nebol medzi stranami dohodnutý, žalobca mohol žalovaného požiadať o splnenie dlhu okamihom, kedy boli vyplatené platby pracovnou agentúrou na bankový účet žalovaného pre žalobcu. Vzhľadom na to, že žalobca si uplatnil svoj nárok na súde až po uplynutí

premlčacej lehoty, súdey nižšej inštancie mu jeho nárok nemohli priznať.

12. Dovolateľ uvádzal ako dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižšej inštancie, podľa ktorých si žalobca uplatnil svoj nárok až po uplynutí premlčacej doby. Podľa dovolateľa k premlčaniu nároku žalobcu, ktorého sa v tomto konaní domáha, nedošlo. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6 MCdo 22/2011, sp. zn. 7 MCdo 5/2014), od ktorých sa mal odvolací súd pri riešení otázky premlčania odkloniť. Dovolateľ uvádzal, že podľa záverov najvyššieho súdu nie je čas plnenia daný objektívnou možnosťou veriteľa požiadať o plnenie dlhu, k akému záveru dospeli súdey nižšieho stupňa, ale samotným subjektívnym požiadanim veriteľa o plnenie, pričom zákon veriteľa neobmedzuje v tom, kedy má dlžníka o splnenie dlhu požiadať. Dovolateľ alternatívne poukázal aj na možný predpoklad prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, avšak bez konkrétnej špecifikácie judikatúry dovolacieho súdu, v ktorej je vymedzená právna otázka rozhodovaná rozdielne.

13. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že právna otázka, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu nie je otázka okamihu splatnosti záväzku (ktorú v dovolateľom vyššie uvedených rozhodnutiach riešil najvyšší súd), ale otázka začiatku plynutia premlčacej doby u pohľadávok bez dohodnutej splatnosti. V tomto prípade sa okamih začiatku plynutia premlčacej doby neviaže na deň splatnosti, ale na deň, kedy mohol veriteľ dlžníka o plnenie (objektívne) požiadať (R 28/1984). Ak by začiatok plynutia premlčacej doby bol viazaný na splatnosť dlhu vyvolanú výzvou veriteľa, takýto výklad by znamenal neprípustné posunutie počiatku plynutia premlčacej doby prakticky na neobmedzenú dobu.

14. Vzhľadom na to, že obsahom dovolateľom označených rozhodnutí najvyššieho súdu nie je právne posúdenie otázky začiatku plynutia premlčacej doby u pohľadávok bez dohodnutej splatnosti, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ale otázka okamihu splatnosti záväzku, ktorého splatnosť nebola dohodnutá ani inak určená, dovolanie neobsahuje označenie príslušnej judikatúry dovolacieho súdu, ktorá tvorí jeho ustálenú rozhodovaciu prax, od ktorej sa podľa dovolateľa odvolací súd pri riešení vymedzenej právnej otázky, t. j. otázky začiatku plynutia premlčacej doby u pohľadávok bez dohodnutej splatnosti odklonil (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), resp. označenie príslušnej judikatúry dovolacieho súdu, v ktorej je vymedzená právna otázka rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

15. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že predpoklady prípustnosti dovolania tak ako ich vymedzil dovolateľ nie sú dané, a preto dovolací súd dovolanie v zmysle § 447 písm. f/ CSP ako procesne neprípustné odmietol. Dovolací súd navyše dodáva, že uplatnenie dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 CSP) s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a súčasne na § 421 ods. 1 písm. c/ CSP sa navzájom vylučuje.

16. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté, nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.